

Kázeň z evanjelick. Služieb Božích, Bratislava (Lamač/Nový kostol - **s VP**),

1. adventná nedeľa, 1. 12. 2024, 10.00/18.00 h, ES: 15, 19, 10, A 8,

evanjelium: Lukáš 1, 39 - 56, téma: **Očakávanie plné nádeje**

Modlitba:

Príď, očakávanie národov, Pane Ježiši,
a poteš nás svojou božskou prítomnosťou.
Potrebujeme radu, pomoc a ochranu.
Keď si myslíme,
že sami dokážeme rozlíšiť dobro od zla,
ľahko sa klameme
a nepozorovane podliehame lichoteniu.
Keď chceme konať dobro, chýba nám sila
a dôvera.
Keď sa namáhame protiviť zlému,
príliš často sa presviedčame,
že sme slabí a napokon podliehame.
A tak príď a uzdrav našu slepotu,
príď na pomoc našej slabej, nedostatočnej ľudskej
bytosti. Amen.
Bernard z Clairvaux

Žalm 130, 5 - 7: „⁵ Na Hospodina očakávam,
na Jeho slovo očakáva moja duša. ⁶ Na Pána
čaká moja duša viac ako strážnici na ráno,
viac ako strážnici na ráno. ⁷ Izrael, čakaj na

*Hospodina, lebo u Hospodina je milosť a u
Neho hojné vykúpenie.“*

Milí bratia a milé sestry!

Návštevy zhora - a najmä tie neohlásené - nemáme príliš v láske.
Spája sa s nimi kontrola a iné nepríjemné záležitosti.

Advent znamená príchod. Niekoľko má prísť. **Je to návšteva zhora, no nie neočakávaná, ale ohlásená. Návšteva, s ktorou sa nespája predovšetkým kontrola, ale najmä zachraňujúca Božia láska.**

Čakanie nie je čímsi obľúbeným. Väčšina ľudí pokladá čakanie za stratu času. Zrejme aj preto, lebo **celý náš spôsob života hovorí: Tak do toho! Rob predsa niečo!** Ukáž, že čosi vieš! Čo tu len tak sedíš a čakáš?!

Zo situácie čakania sa chceme dostať preč tým, že sa pustíme do nejakej činnosti. Čakanie je pre nás ešte ťažšie, keď sme plní obáv a strachu. **Veľa negatívnych ľudských skutkov pramení zo strachu, že sa nám stane niečo zlého.** Čakáme, že

sa prihodí niečo zlé a bojíme sa. Čím viac sa bojíme, tým skôr reagujeme nepriateľsky, agresívne, ničivo.

Holandský náboženský autor Henri J. M. Nouwen v jednej zo svojich kníh správne poznamenáva, že **všetky postavy z prvých stránok Evanjelia podľa Lukáša čakajú**: rodičia Jána Krstiteľa - Zachariáš a Alžbeta - čakajú. Mária - Ježišova matka - čaká. Rovnako čakajú Simeon a Anna, ktorí boli v jeruzalemskom chráme, keď tam Jozef s Máriou priniesli Ježiša. Lukášovo evanjelium je plné čakajúcich ľudí. **Všetci títo ľudia nejakým spôsobom začujú slová: „Neboj sa! Mám pre teba dobrú správu!“** Zachariáš, Alžbeta, Mária, Simeon i Anna sú predstaviteľmi čakajúceho Božieho ľudu izraelského.

Čakanie zaznieva aj zo slov, ktoré sme čítali zo 130. žalmu. „*Izrael, čakaj na Hospodina, lebo u Hospodina je milosť a u Neho hojné vykúpenie.*“ No nie celý Izrael čaká. Ani dnes nečaká celá cirkev na Pána Boha. Je veľa tých, ktorí nečakajú.

Tí však, ktorí čakajú na Pána - to je očistený zvyšok verného Božieho ľudu.

Čakajúci sú si vedomí Božieho sľubu. *Neboj sa, Zachariáš, tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna. Neboj sa, Mária, ajhľa počneš a porodíš syna.* Božieho: *Neboj sa*, ktoré znie aj nám.

Ľudia, ktorí čakajú dostali Boží sľub, ktorý im umožňuje čakať. Boží sľub je ako semienko, ktoré v nich klíči, rastie.

Čakanie nie je - ako si to my neraz myslíme - od ničoho k čomusi, ale vždy **od niečoho k niečomu ešte väčšiemu - od čohosi k čomusi ešte viac.**

Ľudia ako Simeon, Anna, Zachariáš, Alžbeta žili Božím sľubom. **Mnohí dnes prestali žiť z Božích sľubov, preto je v cirkvi toľko duchovnej malátnosti a úpadku.**

Väčšina ľudí sa domnieva, že čakanie je čosi celkom pasívne. Akýsi beznádejný stav. Mešká autobus či vlak? Potom, zdá sa, nemôžeš robiť nič iné, len čakať. Nemálo ľudí sa „vytočí“, keď musia čakať. Slová: „musíš počkať“ ako by ich vháňali do pasivity. V Biblii sa o takejto pasivite nepíše. Ľudia, ktorí čakajú, čakajú veľmi aktívne. Veria, že to, na čo čakajú, príde. **Tajomstvo ich**

čakania, ich schopnosti čakať, spočíva vo viere, že semienko už bolo zasiate, Boží sľub bol daný. Preto vedia byť v Biblii čakajúci ľudia trpezliví.

Netrpezlivý človek sa domnieva, že to pravé sa odohráva kdesi inde. Preto chce ísť preč – inam. Daný okamih je pre neho prázdny. No **trpezlivý sa odváži ostať. Vie aktívne žiť svoju prítomnosť. Vie čakať.** Len keď sme takí, že neutekáme z prítomnosti a nenaháňame sa neustále za niečím, **len keď sme prítomní v danom okamihu, môžeme započuť Boží hlas.** Aj Boží hlas: „Neboj sa!“

Biblické čakanie je otvorené, kým **naše čakanie je z veľkej časti zaplnené vlastnými želaniami:** Len aby sa počasie zlepšilo! Len aby ma prešla bolesť! V našom čakaní si prajeme, aby sa budúcnosť odvíjala podľa našich predstáv. **Naša čakanie nie je otvorené.** Keď sa nedeje podľa našej predstavy, sme zúfalí. Preto sú pre nás chvíle čakania neznesiteľné.

Simeon, Anna, Zachariáš, Mária neboli plní svojich prianí, ale plní nádeje. Nádej čaká, že sa niečo uskutoční,

no nie podľa našich vlastných prianí, ale podľa prísľubu – podľa Božieho zaslúbenia. Mária hovorí: „*Som služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa Tvojho slova.*“ To jest, neviem, čo to presne znamená, ale verím, Bože, že ma dobre povedieš. Bola otvorená všetkým Božím možnostiam. Nechala Boha, aby určoval jej život.

Čo čakáme my? **Chcem čakať čosi iného, ako to, že Boh, ktorý ma sformoval, ma povedie podľa svojej lásky, a nie podľa môjho strachu? - Nie!** Vyznajme s autorom 130. žalmu: „*Na Hospodina očakávam, na Jeho slovo očakáva moja duša. Na Pána čaká moja duša viac ako strážnici na ráno, viac ako strážnici na ráno. Izrael, čakaj na Hospodina, lebo u Hospodina je milosť a u Neho hojné vykúpenie.*“ Amen.

S použitím: Henri J. M. Nouwen: Cesta čekání; Cesta pokoje ; Cesta moci (vyd. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1996): Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár

Modlitba:

Pane, kam Ty prichádzaš, tam zavíta spása,
Kam Ty prichádzaš, tam budú ľudia premenení,

tam povstáva nádej, radosť, láska a istota.

Ďakujeme Ti za to.

A v tomto čase, v ktorom slávime advent, Ťa prosíme:

Pane, príd' aj k nám.

Príd' ku všetkým, ktorí sú vyčerpaní a otupení a už nedokážu veriť v Tvoju lásku.

Pane, príd' aj k nám.

Príd' ku všetkým, ktorí sú osamelí a už sa nedokážu radovať, pretože nemajú nikoho.

Pane, príd' aj k nám.

Príd' ku všetkým, ktorí sú bezradní a zúfalí, ktorí kvôli utrpeniu alebo chorobe už nemajú nijakú nádej.

Pane, príd' aj k nám.

Príd' ku všetkým, ktorí sa cítia vylúčení zo spoločenstva, ktorí nenachádzajú priateľstvo, ktorí už neveria v nové začiatky.

Pane, príd' aj k nám.

Príd' k mnohým mladým a starým ľuďom, ktorí vo svojom živote nevidia žiadny zmysel a nevedia, čo si počať so sebou a so svetom.

Pane, príd' aj k nám.

Príd' ku všetkým ľuďom, ktorí žijú v sporoch a nepokoji,

vydaní na milosť a nemilosť krutému zmätku nezmyselných vojen.

Pane, príd' aj k nám.

Príd' do svojho zboru, do svojej cirkvi, ktorá je ešte stále rozdelená a rozhádaná, a daj, aby získala podobu Tvojej lásky.

Pane, príd' aj k nám.

Zdroj: Gebete für die Gemeinde (zost. Fridolf Heydenreich, Berlín, 1981)